

Arrest

nr. 62 767 van 7 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn afkomstig van Alti. U hebt Soedan verlaten in november 2003 nadat u problemen kende met de Soedanese autoriteiten omwille van uw militaire dienst. U vroeg op 24 november 2003 een eerste maal asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 15 december 2003 een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. U tekende beroep aan bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen, dat op 23 maart 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam. Uw asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard omdat ze geen verband hield met de criteria van de

Vluchtelingenconventie van Genève. U tekende beroep aan bij de Raad van State, die op 16 december 2004 het beroep tot nietigverklaring heeft verworpen.

U vroeg een tweede maal asiel aan op 21 januari 2005. U verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar Soedan. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u nieuwe documenten neer: een brief van SHRO, internetartikelen over de vredesakkoorden in Soedan, een fax van een certificaat dat u op 21.6.1997 gemobiliseerd werd, een rapport van Amnesty International, een artikel over milities en een studentenkaart. Uw asielaanvraag werd op 7 februari 2005 door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist met een weigering tot in overwegingname.

U vroeg een derde maal asiel aan in februari 2010 in Groot-Brittannië. Uw aanvraag werd volgens de Dublinconventie overgedragen aan België. U hebt op 16 september 2010 in België asiel gevraagd. U verklaart van Tunjur origine te zijn. U verklaart in 2005 te zijn teruggekeerd naar Soedan. U moest het centrum verlaten na uw eerdere negatieve beslissing en u leefde op straat. Een Somaliër heeft u geholpen en gaf u het paspoort van een Somaliër. U reisde met Air Ethiopië van Brussel naar Eritrea. U verbleef 1 à 2 maanden in Eritrea en u probeerde uw familie te contacteren. U belde een vriend die in Kassala, Soedan was en hij kwam u ophalen. U verbleef twee weken bij uw vriend in Khasm el Gerba en dan ging u naar uw oom in Khartoum. Uw oom vertelde dat uw familie was teruggekeerd naar Um Liona, Noord-Darfur. U reisde naar uw familie in Um Liona. In november 2005 was er een aanval van de Arabische milities 'janjaweed' op Um Liona. Uw ouders vluchtten naar het vluchtelingenkamp in Zonara. U ging naar Zonara waar u door de Soedanese autoriteiten werd opgepakt. U werd geblinddoekt en naar een gebouw gebracht. U werd er een maand vastgehouden en gefolterd. U werd ondervraagd over de rebellenbeweging. De autoriteiten vroegen u naar de andere leden, de plaats van bijeenkomst en naar informatie van de rebellenbeweging. Na uw detentie ging u naar Khartoum. Op 10 mei 2008 werd Omdurman aangevallen door de Darfurese rebellenbeweging Justice and Equality (JEM). Die avond van de aanval werd u nabij de markt van Omdurman door het leger opgepakt. U werd weggebracht en in een kamer opgesloten. U werd ervan beschuldigd deel uit te maken van de rebellenorganisatie die Omdurman had aangevallen. U wilde uitleggen dat u bij uw oom was en dat uw oom in de markt van Omdurman werkt. De autoriteiten ontdekten dat u eerder al problemen had gehad in Soedan en u werd harder aangepakt. Na negen maanden opsluiting lieten ze u vrij op voorwaarde dat u zich elke vrijdag kwam melden. U voelde zich de hele tijd gevolgd en gecontroleerd. U had een belofte ondertekend geen activiteiten tegen de regering te hebben. U ging zich elke vrijdag melden, maar u kon geen informatie geven en werd geslagen. U werd met de dood bedreigd. In januari 2010 ging u niet tekenen, omdat u bij een vriend verbleef. U werd gecontacteerd door de vrouw van uw oom dat u werd gezocht. Uw oom was meegenomen. U bleef nog enkele dagen bij uw vriend en dan organiseerde u uw reis naar Port Soedan met de hulp van uw neef en uw vriend. U reisde per boot en vrachtwagen naar Groot-Brittannië. U bent in april 2010 religieus getrouwd met (K.O).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegt over uw etnische origine. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal dat u van origine een **Tunjur** – een Afrikaanse stam – bent en uw familie afkomstig is van Um Liona in Noord Darfur (zie gehoor CGVS, p.2). Tijdens uw eerste asielaanvraag had u verklaard dat u van origine **Rufai** – een Arabische stam – bent (zie gehoorverslag 1e aanvraag dd.14.1.2004, p.3). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd antwoordt u dat uw grootvader Rufai heet. U haalt aan dat u tijdens uw eerste aanvraag niet goed werd begrepen door de tolk en u de tolk niet goed begreep (zie gehoor CGVS, p.2), wat geen steun vindt in het administratieve dossier. Er werd u immers aan het einde van het interview gevraagd of u alle vragen begrepen had en u de tolk begrepen had, waarop u tweemaal positief antwoordde (zie gehoorverslag 1e aanvraag dd.14.1.2004, p.33) U stelt dat de tolk vroeg wat uw wortels waren en daarna vroeg naar uw grootvader. Wanneer u opnieuw wordt geconfronteerd met uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag, namelijk "Wat is uw origine? Rufai. Is dit een deel van een grote stam? Het is de stam.", antwoordt u dat er niet werd gevraagd naar origine, dat de tolk vroeg 'wat zijn uw wortels?' (zie gehoor CGVS, p.2). Het is ongeloofwaardig dat u zich zou vergissen over uw etnische origine of geen correcties zou maken na het ontvangen van de beslissing in uw eerste asielaanvraag, waarin vermeld stond dat u van Rufai-origine bent. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die zijn identiteit betreffen en die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin.

Daarbij kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over Um Liona. U verklaart na uw terugkeer van juli tot december 2005 in Um Liona te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.2). U beweert wel dat u regelmatig terugkeerde naar Um Liona wanneer u in Al Jazeera woonde (zie gehoor CGVS, p.2). Het dorp Um Liona werd in december 2005 aangevallen en u vluchtte naar Khartoum. Het is het merkwaardig dat de door u opgenoemde dorpen Abou Dogol en Djerdjer niet werden teruggevonden als buurdorpen van Um Liona (zie gehoor CGVS, p.3). Het is eveneens bevreemdend dat u de dorpen Ustani en Kuron niet herkende als buurdorpen van Um Liona (zie gehoor CGVS, p.3 en informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Abu Sikkin komt u niet bekend voor en Kebkabiya situeert u foutief in de richting van Kutum (zie gehoor CGVS, p.3). Het is opmerkelijk dat u Um Liona niet beter kan situeren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de situatie in Darfur en de aanval op Um Liona. Um Liona werd – na een eerste aanval in 2004 – een tweede keer aangevallen in november 2005 (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat de janjaweed het dorp 's nachts hebben aangevallen, ze schoten in het rond en de mensen zijn gevlucht. Wanneer u gevraagd wordt hoe de aanval zelf is verlopen, antwoordt u kortweg dat ze wapens op hun landcruiser hebben en ze in het rond schieten (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat de aanval tussen 23 uur en 24 uur begon en u niet weet hoelang deze duurde, omdat jullie vanaf het eerste moment zijn vertrokken (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer gevraagd wordt tot welke Arabische stammen de janjaweed behoren, antwoordt u dit niet te weten. Het is ongeloofwaardig dat u spontaan geen uitgebreide verklaringen kan afleggen over deze door u beleefde feiten die u persoonlijk ertoe zouden hebben gedwongen uw streek van herkomst te verlaten.

Bovenstaande vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaring van Tunjur origine te zijn en dat uw familie afkomstig is van Um Liona, Darfur, en bijgevolg uw Darfurese afkomst, grondig aan. Hierdoor kan verder geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Khartoum, waar u na uw vlucht uit Darfur naartoe zou zijn gegaan, aangezien u die relateert aan uw Darfurese afkomst.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het diploma van The National Center for Language & Technology legt u neer als bewijs van uw terugkeer naar Soedan (zie gehoor CGVS, p.4). Het betreft door u gedane studies in de periode 2006-2007. Het feit of u al dan niet zou zijn teruggekeerd naar Soedan ondermijnt bovenstaande motivering niet. De oproeping dd.4.1.2010 om u te melden bij de veiligheidsdiensten herstelt de geloofwaardigheid van bovenstaande motivering niet. Er dient te worden opgemerkt dat een document om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Het medische rapport van Dr (F.J.G.) dd.12.7.2010 betreft een weergave van uw littekens en verwondingen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het rapport is opgesteld op basis van uw verklaringen aan de dokter en het niet de taak van de dokter is om de waarachtigheid van deze verklaringen na te gaan. Het attest van de burgerlijke stand van (O.K.) betreft uw vriendin, waarbij u wordt vermeld als huwelijkskandidaat, maar voegt niets toe aan bovenstaande motivering. Het uittreksel van de website van Prof (M.O.), waarop u artikels heeft gepubliceerd, wijzigt eveneens niets aan bovenstaande motivering. U brengt geen elementen aan dat de Soedanese overheid op de hoogte zou zijn van uw artikelen. Het artikel van sudanjem.com betreft een communiqué over de situatie van de Darfuri's, maar waarin u niet persoonlijk wordt vermeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen evenals de schending van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet.

Daar waar hij omtrent zijn etnische origine tijdens zijn eerste asielaanvraag stelde dat hij van de Rufaïstam is terwijl hij in het kader van zijn derde asielaanvraag heeft verklaard een Tunjur te zijn, merkt verzoeker op dat hij heeft aangehaald dat hij verkeerd werd begrepen. Hij stelt dat hem in zijn eerste asielaanvraag werd gevraagd naar zijn origine, waarbij hij de naam van zijn grootvader heeft gegeven, met name “Rufa”. Verzoeker verwijst te dezen naar het boek “Geschiedenis van Darfour doorheen de

tijden" waarin volgens hem wordt aangegeven dat de sultan van Tunjur "Ahmed Rufaa" wordt genoemd. Verzoeker benadrukt dat hieruit blijkt dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid, maar dat het een misverstand betreft.

Wat betreft de vaststelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat verzoeker Um Liona niet voldoende kan situeren, betoogt verzoeker dat hij uitgebreid namen heeft vernoemd van dorpen. Waar het CGVS stelde dat enkele namen, zoals Abou Dogol en Djerdjer niet werden teruggevonden, verwijst verzoeker naar het feit dat hij niet zijn hele leven in Um Liona heeft gewoond maar slechts enkele maanden en dat hij er voordien op familiebezoek ging. Verzoeker merkt op dat hij ook veel correcte informatie heeft gegeven en dat het CGVS een partiële lezing maakt van verzoekers verklaringen. Zo werd in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker Kebkabiya verkeerdelijk in de richting van Kutum had gesitueerd. Uit het verslag blijkt volgens verzoeker evenwel dat hij heeft gemeld: "*Kebkabiya? In het noordwesten. Neen in het zuiden. In welke richting? In de richting van Kartoum*". Verzoeker benadrukt dat hij verward was en stelt dat op de kaart in het administratief dossier Kartoum, behoudens vergissing, niet vermeld staat. Hij betoogt dat hij wel correct heeft geantwoord op de vragen omtrent dorpen in de omgeving. Zo vermeldde hij Zonara en situeerde hij Kafod, Fata Borno en Tawila juist. Verzoeker voert aan dat het CGVS er niet voldoende rekening mee heeft gehouden dat hij er niet lang verbleven heeft.

Waar het CGVS oordeelde dat verzoeker vaag en weinig doorleefd heeft verteld over de aanval op Um Liona in november 2005, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen omtrent de aanval, wanneer deze plaatsvond, met welke wagens zij kwamen, wanneer de vorige aanval plaatsvond, wie bij hem was, hoe de aanvallers gekleed waren, etc. Verzoeker benadrukt dat hij dit spontaan verteld heeft en dat men niet kan stellen dat zijn verklaringen weinig gedetailleerd waren. Hij merkt op dat hem dienaangaande verder geen vragen werden gesteld en dat het dan ook niet kan dat het CGVS stelde dat zijn verklaringen ongeloofwaardig waren.

Verzoeker voert aan dat hij verschillende elementen neerlegt waaruit zijn relaas blijkt. Zo legt hij een diploma neer omtrent de studies die hij heeft gevolgd na zijn terugkeer naar Soedan en een oproeping door de veiligheidsdiensten. Tevens legt hij een rapport neer van Dr. (F.G.) waarin een uitgebreide analyse wordt gemaakt van zijn littekens en verwondingen. Het CGVS heeft volledig onterecht gesteld dat deze verklaring werd opgesteld op basis van verzoekers verklaringen. Verzoeker benadrukt dat de arts drie dagen lang onderzoek heeft gedaan en dat hij een opsomming heeft gegeven van de verwondingen die hij heeft vastgesteld en daarbij telkens heeft nagegaan of de verwonding met verzoekers verklaringen kon overneemstemmen. Verzoeker stelt dat de beoordeling van de arts was dat deze verwondingen "*in my clinical opinion, highly consistent with the history of detention and torture he gives*". Hij betoogt dat de beslissing derhalve gebrekkig is.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker werkt niet *in concreto* uit dat of op welke wijze de commissaris-generaal artikel 52 van de vreemdelingenwet heeft geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in het artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen

hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal heeft op goede grond gemotiveerd dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn etnische origine. Zo verklaarde verzoeker dat hij behoort tot de Tunjur, een Afrikaanse stam (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 4, p. 2), terwijl hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag heeft verklaard tot de Rufai te behoren, een Arabische stam (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 3, p. 3). Vervolgens gevraagd of de Rufai deel uitmaken van een grotere stam, verklaarde verzoeker "*Het is de stam*" (*ibid.*, p. 3). Deze verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Het uittreksel uit het boek omtrent de geschiedenis van Darfur kan niet leiden tot een ander oordeel.

Dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag verkeerd werd begrepen, kan niet worden aangenomen. Na afloop van het gehoor gevraagd of hij alle vragen begrepen had en of hij de tolk begrepen had, heeft verzoeker immers tweemaal positief geantwoord (*ibid.*, p. 33).

De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, moet in de eerste plaats nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat of de regio die hij aanvoert te zijn ontvlucht omwille van vluchtelingenrechtelijke redenen. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Dient immers te worden opgemerkt dat een asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker van Um Liona (Noord-Darfur) afkomstig is en waar de door hem aangevoerde feiten zich zouden hebben voorgedaan. Uit verzoekers verklaringen betreffende de regio van Um Liona blijkt immers dat (i) de dorpen Abou Dogol en Djerdjer vermeldde als buurdorpen van Um Liona, hetgeen geen steun vindt in de landeninformatie en evenmin in het verzoekschrift wordt aangetoond; (ii) hij de buurdorpen Ustani, Kuron en Abu Sikkin niet kende; (iii) hij Kebkabiya verkeerdelijk in de richting van Kutum situeerde. Waar verzoeker aanvoert, middels het citeren van zijn verklaringen, dat hij heeft verklaard dat Kebkabiya gelegen is in de richting van Khartoum en dat Khartoum niet werd vermeld op de kaart in het administratief dossier, dient te worden opgemerkt dat verzoeker verkeerdelijk citeert daar zijn verklaringen handelen over Kutum en niet Khartoum (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 4, p.3) en dat Kutum wel degelijk is aangegeven op de kaart in het administratief dossier (zie ook kaart gevoegd bij de nota van verweerder).

Gelet op verzoekers verklaringen dat hij van juli tot december 2005 in Um Liona heeft gewoond en er regelmatig naar terugkeerde wanneer hij in Al Jazeera woonde, heeft de commissaris-generaal op goede grond gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat hij Um Liona niet beter kan situeren.

Verzoekers verweer dat hij niet zijn hele leven in Um Liona heeft gewoond maar slechts enkele maanden, is niet afdoende om de voormelde concrete vaststellingen betreffende zijn zeer beperkte geografische kennis van de regio te ontkrachten.

Wat betreft verzoekers kennis over de aanval op Um Liona in november 2005, heeft de commissaris-generaal met recht geoordeeld dat verzoeker vage en weinig doorleefde verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker beperkt zich tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal daar waar hij stelt dat het niet kan dat het CGVS stelt dat het ongeloofwaardig is dat hij spontaan geen uitgebreide verklaringen kan afleggen over de door hem beleefde feiten die hem persoonlijk ertoe zouden hebben gedwongen zijn streek van herkomst te verlaten. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Voornoemde vaststellingen ondermijnen derhalve de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat zijn familie afkomstig is van Um Liona, Darfur. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de aangevoerde feiten die zich daar zouden hebben voorgedaan.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat het door hem neergelegde diploma, de oproeping van de veiligheidsdiensten, het attest van de burgerlijke

stand van (O.K.), het uittreksel van de website waarop verzoeker artikels heeft gepubliceerd en het artikel van sudanjem.com geen afbreuk doen aan de voormelde concrete vaststellingen. Deze motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

Het door verzoeker neergelegde medische rapport vermag niet tot een ander oordeel te leiden. De commissaris-generaal motiveert met recht dat het een weergave betreft van verzoekers littekens en verwondingen en het is opgesteld op basis van zijn verklaringen terwijl het niet tot de taak, noch tot zijn vaardigheden, van de dokter behoort om de waarachtigheid van deze verklaringen na te gaan.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn voorgehouden afkomst relaas (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS